

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх.№	953-03-72	
Дата	18 / 11	2019 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

44
14
X

ДОКЛАД

Относно: общ законопроект № 953-03-43 от 04.06.2019 г. на приетите на 29 май 2019 г. на първо гласуване законопроект за допълнение на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, № 954-01-22, внесен от Иглика Иванова-Събева, Анна Александрова, Мария Илиева и Димитър Лазаров на 12.04.2019 г. и законопроект за изменение и допълнение на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, № 954-01-26, внесен от Хамид Хамид на 18.04.2019 г., изготвен на основание чл. 81, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

*Общ проект!
Второ гласуване!*

ЗАКОН

за допълнение на Закона за отговорността на държавата и
общините за вреди

(обн., ДВ, бр. 60 от 1988 г.; изм., бр. 59 от 1993 г., бр. 12 от 1996 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 и 33 от 2006 г., бр. 43 от 2008 г., бр. 17 от 2009 г. и бр. 38 и 98 от 2012 г. и бр. 7 от 2018 г.)

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следното наименование на закона: „Закон за изменение и допълнение на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди“.

§ 1. В чл. 1, ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „както и за вредите, причинени от действието на отменени или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове“.

Предложение на нар. пр. Анна Александрова по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 1, ал. 1 накрая се добавя „както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за § 1:

§ 1. В чл. 1, ал. 1 накрая се добавя „както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове“.

§ 2. Създава се нов чл. 2в:

„Ред за отговорност на държавата за вреди от нарушаване на правото на ЕС

Чл. 2в. (1) Исковете срещу държавата за обезщетения за вреди от нарушаване на правото на Европейския съюз се разглеждат по реда, установен в Административнопроцесуалния кодекс, когато вредите са причинени от актове, действия или бездействия на органи или длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и от правосъдната дейност на административните съдилища или Върховния административен съд. В останалите случаи исковите се разглеждат по реда, установен в Гражданския процесуален кодекс.

(2) В случаите по ал. 1 дължимите такси и разноски се определят по реда на чл. 9а и чл. 10.“

Предложение на нар. пр. Анна Александрова и Хамид Хамид:

§ 2. Член 2в се изменя така:

„Ред за отговорност на държавата за вреди от нарушаване на правото на Европейския съюз“:

Чл. 2в (1) Съдилищата разглеждат искове срещу държавата за обезщетения за вреди от нарушаване правото на Европейския съюз, причинени от нейни органи или длъжностни лица.

(2) Исковите се разглеждат по реда, установен в Административнопроцесуалния кодекс, когато вредите са причинени от актове, действия или бездействия на Народното събрание, на органи или длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и от правосъдната дейност на административните съдилища или на

Върховния административен съд. В останалите случаи исковете се разглеждат по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) Иск може да се предяви и срещу няколко ответници. В този случай искът се разглежда по реда на Административнопроцесуалния кодекс, ако страна по делото е Народното събрание, административен съд или Върховния административен съд или юридическо лице, когато вредите са причинени при или по повод административна дейност.

(4) Дължимите такси и разноски се определят по реда на чл. 9а и чл. 10.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за § 2:

§ 2. Създава се чл. 2в:

„Ред за разглеждане на искове срещу държавата за вреди от нарушение на правото на Европейския съюз

Чл. 2в. (1) Когато вредите са причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, исковете се разглеждат от съдилищата по реда на:

1. Административнопроцесуалния кодекс – за вреди по чл. 1, ал. 1, както и за вреди от правораздавателната дейност на административните съдилища и Върховния административен съд;

2. Гражданския процесуален кодекс – извън случаите по т. 1, като ответникът по делата се определя по реда на чл. 7.

(2) Когато искът по ал. 1 е предявен срещу няколко ответници, се разглежда по реда на Административнопроцесуалния кодекс, ако страна по делото е административен съд, Върховния административен съд или юридическо лице за вреди, причинени при или по повод административна дейност.

(3) За дължимите такси и разноски се прилагат чл. 9а и 10.“

Предложение на нар. пр. Крум Зарков:

Да се създаде нов § 3:

§ 3. Създават се чл. 2г и 2д:

„Отговорност за дейност на разследващите органи и органите на съдебната власт за нарушения на Конвенцията

Чл. 2г. (1) Освен в случаите по чл. 2, ал. 1 и чл. 2б, държавата отговаря и за вредите, причинени на граждани и на юридически лица от

нарушения на други права, защитени от Конвенцията, извършени от разследващите органи или органите на съдебната власт.

(2) Исковете по ал. 1 се разглеждат по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Отговорност за дейност на администрацията за нарушения на Конвенцията

Чл. 2д. (1) Освен в случаите по чл. 1, държавата и общините отговарят и за вредите, причинени на граждани и на юридически лица от нарушения на права, защитени от Конвенцията, извършени от техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

(2) Исковете по ал. 1 се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс, като местната подсъдност се определя по чл. 7, ал. 1.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Крум Зарков:

Да се създаде нов § 4:

§ 4. В чл. 3 след думите „ал. 1“ се добавя „и чл. 2г, ал. 1“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Анна Александрова по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

§... В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Когато искът е срещу няколко ответници, те отговарят солидарно.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 3:

§ 3. В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Когато искът е предявен срещу няколко ответници, те отговарят солидарно.“

Предложение на нар. пр. Крум Зарков:

Да се създаде нов § 5:

§ 5. В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея думите „чл. 1, ал. 1 и чл. 2, ал. 1“ се заменят с „чл. 1, ал. 1, чл. 2, ал. 1, чл. 2г, ал. 1 и 2д, ал. 1“.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Ако искът е предявен пред съд, който е и ответник по иска, съдът изпраща делото на най-близкия родово компетентен административен, районен или окръжен съд.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на нар. пр. Емил Димитров по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 7 относно новата ал. 2 се създава изречение второ: „Като последна инстанция делата се разглеждат от съответния Върховен касационен съд или Върховен административен съд.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 4:

§ 4. В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Когато искът е предявен пред съд, който е ответник по иска, съдът изпраща делото на най-близкия родово компетентен административен, районен или окръжен съд. Делата се разглеждат като последна инстанция от съответния Върховен касационен съд или Върховен административен съд.“

Предложение на нар. пр. Крум Зарков:

Да се създаде нов § 6:

§ 6. В чл. 8 думите „чл. 2а и чл. 2б, ал. 1“ се заменят с „чл. 2а, чл. 2б, ал. 1, чл. 2г, ал. 1 и 2д, ал. 1“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Анна Александрова и Хамид Хамид:

Създава се нов §...:

§ В чл. 8, ал. 1 след думите „чл. 2б, ал. 1“ се добавя „и чл. 2в“.

Предложението е оттеглено.

Предложение на нар. пр. Крум Зарков:

Да се създаде нов § 7:

§ 7. В чл. 9 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „чл. 1, ал. 1“ се добавя „и чл. 2д, ал. 1“.

2. В ал. 2 думите „чл. 2а и чл. 2б, ал. 1“ се заменят с „чл. 2а, чл. 2б, ал. 1 и чл. 2г, ал. 1“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на нар. пр. Анна Александрова и Емил Димитров по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

§ ... В чл. 10, ал. 3, в изречение второ след думата „адвокат“ се добавя „или юрисконсулт“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 5:

§ 5. В чл. 10, ал. 3, в изречение второ след думата „адвокат“ се добавя „или юрисконсулт“.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следното наименование: „Преходни и заключителни разпоредби“.

Предложение на нар. пр. Анна Александрова и Хамид Хамид:

Създава се нов §....:

§ (1) Първоинстанционните и въззивните дела, образувани по искиви молби или жалби, постъпили до влизането в сила на този закон, се разглеждат и довършват пред съда, пред който са образувани.

(2) Касационните дела, образувани по касационни жалби, постъпили до влизането в сила на този закон, се разглеждат и довършват пред съответната касационна инстанция.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на нар. пр. Красимир Ципов, Смилена Нитова-Кръстева и Емил Димитров по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

§ ... (1) Настоящият закон се прилага за исковите молби подадени след влизането му в сила.

(2) Неприключилите до влизането в сила на този закон производства се довършват от съдилищата, пред които са висящи, включително при последвало въззивно и касационно обжалване.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 6:

§ 6. (1) Този закон се прилага за предявените искиви молби, подадени след влизането му в сила.

(2) Неприклучилите до влизането в сила на този закон производства се довършват от съдилищата, пред които са висящи, включително при последвало въззивно и касационно обжалване.

§ 3. В Административнопроцесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 30 от 2006 г.; изм., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 94 от 2008 г., бр. 35 от 2009 г., бр. 100 от 2010 г., бр. 39 от 2011 г., бр. 77 от 2012 г., бр. 104 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 74 от 2016 г., бр. 13, 58, 63, 85 и 103 от 2017 г., бр. 42 от 2018 г. и бр. 77 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1:

а) се създава нова т. 4:

„4. производството за обезщетения за вреди от нарушаване на правото на Европейския съюз, когато вредите са причинени от актове, действия или бездействия на органи или длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и от правосъдната дейност на административните съдилища или Върховния административен съд.“;

б) Досегашните т. 4, 5, 6, 7 и 8 стават съответно т. 5, 6, 7, 8 и 9.

2. В чл. 128, ал. 1, т. 6 накрая се добавя „и за обезщетения за вреди от нарушаване на правото на Европейския съюз, когато вредите са причинени от актове, действия или бездействия на органи или длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и от правосъдната дейност на административните съдилища или Върховния административен съд.“

3. В чл. 203:

а) в ал. 1 думите „или очевидно нарушаващи правото на Европейския съюз“ се заличават;

б) в ал. 2 накрая думите „както и стандартите на извъндоговорната отговорност на държавата за нарушаване правото на Европейския съюз“ се заличават.

в) се създават ал. 3 и 4:

„(3) По реда на тази глава се разглеждат исковете срещу държавата за обезщетения за вреди, причинени от нарушения на правото на Европейския съюз, когато вредите са причинени от актове, действия или бездействия на органи или длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и от правосъдната дейност на административните съдилища или Върховния административен съд.

(4) В случаите по ал. 3 за имуществената отговорност на държавата и за допустимостта на иска се прилагат стандартите на извъндоговорната

отговорност на държавата за нарушаване правото на Европейския съюз.“

4. В чл. 204 се създава ал. 5:

„(5) За съдържанието на исковата молба, доказателствата и доказателствения процес се прилагат правилата на Гражданския процесуален кодекс.“

5. В чл. 205:

а) досегашният текст става ал. 1.

б) се създава ал. 2:

„(2) Когато посоченият в исковата молба ответник не отговаря на изискванията на ал. 1, съдът служебно указва на ищеца срещу кого следва да насочи иска, като му предоставя възможност в 7-дневен срок от съобщението да отстрани нередовността или да заяви дали поддържа иска срещу първоначално посочения ответник. Ако в този срок ищецът не изпълни дадените указания, исковата молба заедно с приложенията се връща. Против връщането на исковата молба може да се подаде частна жалба.“

6. В чл. 213б ал. 3 се изменя така:

Вариант 1:

„(3) В случаите на ал. 2 и 3 държавна такса не се дължи.“

Вариант 2:

„(3) Лицата по ал. 2 могат да присъждат разноски с разпореждането или определението, ако са поискани и ако са представени доказателства за заплащането им.“

7. В чл. 227а, ал. 4 след думите „социално осигуряване“ се добавя „и подпомагане“.

8. В чл. 235а в изречение първо накрая се добавя „държавни и общински органи“, а в изречение второ накрая се добавя „и подпомагане“.

Предложение на нар. пр. Анна Александрова и Хамид Хамид:

В § 3. се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1, буква „а“ след думата „бездействия“ се добавя „на Народното събрание“.

2. Създава се нова т. 2:

„2. В чл. 2, ал. 2, т. 1 след думите „на Народното събрание“ се добавя „с изключение на извъндоговорната отговорност на държавата за вреди от нарушаване правото на Европейския съюз“.“

3. В т. 2 относно чл. 128, ал. 1, т. 6 след думите „причинени от актове, действия или бездействия“ се добавя „на Народното събрание“.

4. В т. 3 относно чл. 203, ал. 3 след думата „бездействия“ се добавя „на Народното събрание“ и се създава изречение второ: „Исковете могат бъдат предявени срещу един или няколко ответници.“

5. В т. 8 относно чл. 235а изречение първо след думата „граждани“ се добавя „държавни и общински органи“.

6. Създава се т. 9:

„т. 9 В чл. 236 след думите „с изключение на чл. 227а“, се добавя „ал. 1, 3, 4 и 5“.

7. Създава се т. 10:

„т. 10 В допълнителните разпоредби на АПК се създава нов параграф:

§ ... „Дела по пенсионно, здравно, социално осигуряване и подпомагане“ по смисъла на този кодекс са: делата, които се разглеждат по Кодекса за социално осигуряване, Закон за здравното осигуряване, Закон за семейните помощи за деца; дела, по които се разглежда оспорване на административни актове по чл. 13 и чл. 14б от Закон за социалното подпомагане, и по чл. 40а и чл. 40в от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане; дела, по които се разглежда оспорване на административни актове по чл. 25 и чл. 27 от Закон за хората с увреждания; дела, по които се разглежда оспорване на административни актове по чл. 27 от Закон за закрила на детето; дела, по които се разглежда оспорване на административни актове по чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на нар. пр. Емил Димитров и Хамид Хамид по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

§ ... В Административнопроцесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 30 от 2006 г.; изм., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 94 от 2008 г., бр. 35 от 2009 г., бр. 100 от 2010 г., бр. 39 от 2011 г., бр. 77 от 2012 г., бр. 104 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 74 от 2016 г., бр. 13, 58, 63, 85 и 103 от 2017 г., бр. 42 от 2018 г. и бр. 77 от 2018 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 36 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 8 в чл. 227а се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 2:

аа) в изречение първо след думата „съда“ се добавя „или лицата по чл. 213б, ал. 2“;

бб) в изречение второ думата „взема“ се заменя с „или лицата по чл. 213б, ал. 2 вземат“.

2. В т. 12 в чл. 242а в изречение първо след думата *граждани* се добавя „*държавни и общински органи*“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 3, който става § 7:

§ 7. В Административнопроцесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 30 от 2006 г.; изм., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 94 от 2008 г., бр. 35 от 2009 г., бр. 100 от 2010 г., бр. 39 от 2011 г., бр. 77 от 2012 г., бр. 104 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 74 от 2016 г., бр. 13, 58, 63, 85 и 103 от 2017 г., бр. 42 от 2018 г. и бр. 77 от 2018 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 36 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1, т. 3 накрая се добавя „*както и за вреди от правораздавателната дейност на административните съдилища и Върховния административен съд*“.

2. В чл. 128, ал. 1, т. 6 накрая се добавя „*както и за вреди от правораздавателната дейност на административните съдилища и Върховния административен съд*“.

3. В чл. 203:

а) в ал. 1 думите „*или очевидно нарушаващи правото на Европейския съюз*“ се заличават;

б) в ал. 2 накрая думите „*както и стандартите на извъндоговорната отговорност на държавата за нарушаване правото на Европейския съюз*“ се заличават;

в) създава се ал. 3:

„(3) По реда на тази глава се разглеждат и исковете за обезщетения за вреди, причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, като за имуществената отговорност и за допустимостта на иска се прилагат стандартите на извъндоговорната отговорност на държавата за нарушение на правото на Европейския съюз.“

4. В чл. 204 се създава ал. 5:

„(5) За изискванията към съдържанието на исковата молба, приложенията към нея и доказателствата се прилагат правилата на Гражданския процесуален кодекс.“

5. В чл. 205:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Когато посоченият в исковата молба ответник не отговаря на изискванията на ал. 1, съдът указва на ищеца срещу кого следва да

насочи иска, като му дава възможност в 7-дневен срок от съобщението да отстрани нередовността или да заяви дали поддържа иска срещу първоначално посочения ответник. Ако в този срок ищецът не изпълни указанията, исковата молба заедно с приложенията се връща. Разпореждането за връщане може да се обжалва с частна жалба.“

6. В чл. 212, ал. 2 след думата „осигуряване“ се добавя „и подпомагане“.

7. В чл. 213б:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Лицата по ал. 2 оставят без разглеждане касационната жалба и прекратяват производството по делото, когато оспорването е просрочено, съдебният акт не подлежи на обжалване и оспорването бъде оттеглено или бъде извършен отказ от него.“;

б) в ал. 4, изречение първо накрая се добавя „като държавна такса не се дължи“;

в) създава се ал. 5:

„(5) В случаите по ал. 2, 3 и 4 може да се присъждат разноски с разпореждането или определението, ако са поискани и са представени доказателства за заплащането им.“

8. В чл. 227а се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 2, изречение първо след думата „съда“ се добавя „или лицата по чл. 213б, ал. 2“, а в изречение второ думата „взема“ се заменя с „или лицата по чл. 213б, ал. 2 вземат“;

б) ал. 4 след думата „осигуряване“ се добавя „и подпомагане“.

9. В чл. 235а, изречение първо след думата „граждани“ се добавя „държавни и общински органи“, а в изречение второ накрая се добавя „и подпомагане“.

10. В чл. 236 след думите „чл. 227а“ се заменят с „чл. 227а, ал. 1, 3, 4 и 5“.

11. В чл. 242, ал. 4 след думата „осигуряване“ се добавя „и подпомагане“.

12. В чл. 242а, изречение първо след думата граждани се добавя „държавни и общински органи“, а в изречение второ накрая се добавя „и подпомагане“.

13. В § 1 от допълнителната разпоредба се създава т. 7:

„7. „Дела по пенсионно, здравно и социално осигуряване и подпомагане“ са и производствата, които се разглеждат по Закона за семейните помощи за деца, Закона за хората с увреждания, Закона за закрила на детето, Закона за здравето и подзаконовите нормативни актове по прилагането им.“

§ 4. В Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (обн. ДВ. бр. 101 от 2015г., изм. и доп. бр. 43 и 74 от 2016г., бр. 58 и 85 от 2017г., бр. 2 от 2018г. и бр. 29 от 2019 г.) в чл. 27 ал. 7 се отменя.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 4, който става § 8:

§ 8. В Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (обн. ДВ. бр. 101 от 2015г., изм. и доп. бр. 43 и 74 от 2016г., бр. 58 и 85 от 2017г., бр. 2 от 2018г. и бр. 29 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 27 ал. 7 се отменя.
2. В чл. 73, ал. 4 думите „ал. 5-7“ се заменят с „ал. 5 и 6“.
3. В § 10, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби думите „ал. 5-7“ се заменят с „ал. 5 и 6“.

Предложение на нар. пр. Крум Зарков:

Да се създаде нов §:

§ В Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59 и 85 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г., бр. 76 и 101 от 2016 г., бр. 63 и 101 от 2017 г. и бр. 20 и 38 от 2018 г.) в чл. 63 се създава ал. 3:

„(3) В случаите по ал. 1, районният, съответно административният съд може да присъжда разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, а ако другата страна е имала такъв – минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата.“

Предложението е оттеглено.

Предложение на нар. пр. Хамид Хамид по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

§ ... В Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59 и 85 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г., бр. 76 и 101 от 2016 г., бр. 63 и 101 от 2017 г. и бр. 20, 38 и 83 от 2018 г.) в чл. 63 се създават ал. 3, 4 и 5:

„(3) В съдебните производства по ал. 1, страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(4) Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

(5) В полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 9:

§ 9. В Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59 и 85 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г., бр. 76 и 101 от 2016 г., бр. 63 и 101 от 2017 г., бр. 20 и 38 от 2018 г. и бр. 83 от 2019 г.) в чл. 63 се създават ал. 3, 4 и 5:

„(3) В съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(4) Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на

делото, съдът може по искане на на срещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

(5) В полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.“

Предложение на нар. пр. Анна Александрова и Хамид Хамид:

Създава се нов § 5.

§ 5. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., бр. 62, 92, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 17, 30, 46, 53, 64, 77, 88, 98, 102 и 105 от 2018 г. и бр. 12 и 35 от 2019 г.) в чл. 117 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 1 се отменя.

2. В ал. 1, т. 2, буква „а“ думите „или за неправилно определяне или изменение и спиране“ се заменят със „за отпускане или изменение“;

3. В ал. 1, т. 2, буква „б“ се отменя;

4. В ал. 1, т. 2, б. „е“ се заменя така:

„б. „е“ за отказ за отпускане или за изплащане, изменение, спиране и прекратяване на парични обезщетения по глава четвърта или помощи, както и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях и разпореденията по чл. 114, ал. 3, 4 и 5, ако размерът на сумата е до 1 000 лева“;

5. В ал. 3 в изречение второ думите „или отменя разпореденото и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен

орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането“ се заличават.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създаде § 10:

§ 10. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., бр. 62, 92, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 17, 30, 46, 53, 64, 77, 88, 98, 102 и 105 от 2018 г. и бр. 12, 35 и 83 от 2019 г.) в чл. 117 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:

а) точка 1 се отменя;

б) в т. 2:

аа) буква „а“ се изменя така:

„а) за пенсии, добавки и компенсации към тях;“;

бб) буква „б“ се отменя;

вв) в ал. 1, т. 2 буква „е“ се изменя така:

„е) за отказ за отпускане, изплащане, изменение, спиране и прекратяване на помощи и парични обезщетения по глава четвърта, спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях и ако размерът на сумата е до 1000 лв. за разпорежданията по чл. 114, ал. 3, 4 и 5;“.

2. В ал. 3, изречение второ думите „или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането“ се заличават.

Комисията предлага да се създадат § 11, 12, 13, 14, 15 и 16:

§ 11. В Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (обн. ДВ. бр.77 от

2011г., изм. и доп. бр. 21 от 2012г., бр. 109 от 2013г., бр.27 от 2014г., бр. 22 и 34 от 2015г., бр. 42, 76 и 95 от и 2016г., бр. 62, 95 и 103 от 2017г., бр. 15, 20, 24, 27 и 77 от 2018 г. и бр. 83 от 2019 г.) в чл. 265, ал. 2 думите „чл. 61, ал. 2“ се заменят с „чл. 61“.

§ 12. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г. – бр. 38 от 2001 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г., бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27 от 2013 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 65 от 2013 г.; изм., бр. 66 и 109 от 2013 г., бр. 40, 98 и 105 от 2014 г., бр. 52, 60 и 61 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 13, 58 и 96 от 2017 г., бр. 21, 64, 77 и 90 от 2018 г. и бр. 25, 44, 60, 61 и 79 от 2019 г.) в чл. 346 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думите „чл. 61, ал. 1 и 2“ се заменят с „чл. 61“.
2. В ал. 3 думите „чл. 61, ал. 3“ се заменят с „чл. 61“.

§ 13. В Закона за общинската собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55 от 1997 г., бр. 22 и 93 от 1998 г., бр. 23, 56, 64, 67, 69 и 96 от 1999 г., бр. 26 от 2000 г., бр. 34 от 2001 г., бр. 120 от 2002 г., бр. 101 от 2004 г., бр. 29, 30 и 36 от 2006 г., бр. 59, 63 и 92 от 2007 г., бр. 54, 70 и 100 от 2008 г., бр. 10, 17, 19 и 41 от 2009 г., бр. 87 от 2010 г., бр. 15 и 19 от 2011 г., бр. 45 и 91 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 65 от 2013 г.; изм., бр. 66 и 109 от 2013 г., бр. 98 и 105 от 2014 г., бр. 13 и 43 от 2016 г., бр. 13 и 96 от 2017 г., бр. 77 от 2018 г. и бр. 60 и 61 от 2019 г.) в чл. 25 се правят следните изменения:

1. В ал. 3 думите „чл. 61, ал. 1 и 2“ се заменят с „чл. 61“.
2. В ал. 4 думите „чл. 61, ал. 3“ се заменят с „чл. 61“.

§ 14. В Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 15 от 2018 г., попр.бр. 16 от 2018 г., изм., бр. 24 и 98 от 2018 г. и бр. 17 и 83 от 2019 г.) в чл. 279, ал. 2 думите „чл. 61, ал. 2“ се заменят с „чл. 61“.

§ 15. В Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 76 от 2016 г.; изм.,

бр. 105 от 2016 г., бр. 95 от 2017 г., бр. 15 и 77 от 2018 г. и бр. 17 и 83 от 2019 г.) в чл. 21, ал. 2 думите „чл. 61, ал. 2“ се заменят с „чл. 61“.

§ 16. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 42 и 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21 и 94 от 2012 г., бр. 103 и 109 от 2013 г., бр. 34, 61, 62, 95 и 102 от 2015 г., бр. 33, 42, 62 и 76 от 2016 г., бр. 62, 91 и 95 от 2017 г., бр. 7, 15, 20, 24 и 77 от 2018 г. и бр. 17 и 83 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 152, ал. 2 думите „чл. 61, ал. 2“ се заменят с „чл. 61“.
2. В чл. 213, ал. 2 думите „чл. 61, ал. 2“ се заменят с „чл. 61“.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ:**

АННА АЛЕКСАНДРОВА